

عنوان مقاله:

علم خدا از دیدگاه ابن سینا و دانس اسکوتس

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های علم و دین، دوره 12، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

زینب امین - دانشجوی دکتری الهیات و معارف اسلامی گرایش فلسفه و کلام اسلامی، دانشکده حقوق و الهیات و علوم سیاسی، واحد علوم و تحقیقات، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

رسول رسولی پور - استادیار گروه فلسفه، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه خوارزمی، تهران، ایران.

خلاصه مقاله:

بحث از صفات الهی از جمله مباحث مهم در فلسفه و الهیات است در میان صفات الهی صفت «علم» همواره از توجه بیشتری برخوردار بوده است، چراکه در تبیین بسیاری از مسائل کلامی تاثیر ویژه ای داشته است. شیخ الرئیس ابن سینا و دانس اسکوتس نماینده ی دو دیدگاه اساسی درباره علم حق تعالی در دو سنت فلسفی اسلامی و مسیحی اند که در این تحقیق مورد مطالعه و مقایسه قرار گرفته اند. ما در این مقاله ضمن برشمردن وجوه مشترک این دو فیلسوف نامدار در مساله علم؛ همچون اعتقاد به وجود صور موجودات در علم الهی قبل از خلقت واقعی آنها، لحاظ نکردن صور معقول یا مثل افلاطونی به مثابه موجوداتی مفارق، و اینکه خدا در امر خلقت عالم و انسان، غرضی خارج از ذات خویش ندارد و آفرینش صرفا ناشی از عشق خدا به ذات خویش است به تشریح تفاوت اصلی دیدگاه این دو فیلسوف در مساله ی علم الهی که فاعل بالقصد دانستن پروردگار از نظر اسکوتس، و فاعل بالعنايه دانستن خدا از نظر ابن سینا ضمن توجیه خلقت بر مبنای فیض یا صدور است.

کلمات کلیدی:

علم الهی، ابن سینا، اسکوتس، فاعلیت الهی، فیض

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1419796>

